No es pot controlar tot

Malgrat la bona temporada que ha fet el Girona partits com els d'ahir els marquen detalls que no es poden controlar

FRANCESC CARGOL

les esperances, les ganes i la il·lusió de tots els gironins estaven dipositades a poder veure l'ascens del Girona a Primera Divisió. El problema és que per bé que es vulguin fer les coses en el futbol no es pot controlar tot. Són molts els aspectes que influeixen en un partit o, en aquest cas, en dues eliminatòries de promoció.

També són moltes les variables que cal intentar controlar per preparar un equip de futbol, el treball tàctic, físic i tècnic estava ben fet, el que s'escapava era el més difícil, el control de les emocions, de la mentalitat, de la motivació o excés de motivació, concentració i gestió de les situacions adverses. Hem de pensar que davant hi havia un adversari que també pensava a guanyar, un Osasuna que ha tingut la capacitat de guanyar els quatre partits de promoció, que ha arribat molt fort en els moments més decisius de la temporada.

Per què no ha pogut ser? El Girona va fer un bon partit al Sadar però dels noranta minuts que va jugar només en deu va mantenir la igualada en el marcador, va rebre un gol en el minut cinc i un altre al cap de cinc minuts d'aconseguir empatar. El resultat que portava per al partit de tornada semblava bo però hi havia una premissa que calia complir, ahir l'equip no podia encaixar cap gol.

Els de Quique Martín Monreal van fer un partit defensivament perfecte, els tres centrals no van cometre cap errada ni van jugar cap pilota de risc, la major part dels minuts l'equip no es va desfer i va mantenir l'estructura de cinc defenses i dos mig centres.

Els navarresos tenien la lliçó apresa, en tot moment van ?obligar els dos puntes del Girona a jugar lluny de l'àrea, feien faltes constants per parar el joc i evitar que el ritme de partit fos alt però totes les elles lluny de la porteria de Nauzet Pérez, els gironins no van tenir ni una falta frontal a favor en zona perillosa, totes eren lluny de la porteria adversària i molt ben defensades.

A la primera part el joc sobretot en curt dels de Pablo Machín era bo però li mancava verticalitat. L'equip no realitzava canvis d'orientació i no trobava possibilitats de crear ocasions, només Rubén Sobrino aconseguia accions de superioritat numèrica en desequilibri ofensiu.

No va poder ser sobretot perquè l'inici de la segona part va ser molt dolent. Ja va avisar un parell de cops a l'inici i al final va acabar arribant. El gol d'Osasuna va arribar per una errada defensiva, Kodro es va trobar en una acció sol davant Isaac Becerra després de rebre una passada amb molt espai per córrer darrere els centrals, aquí hi havia l'ascens.

Tampoc ha pogut ser perquè Rubén Sobrino primer en un xut creuat i Lejeune en un remat al travesser no van fer gol, el gol que necessitava l'equip i l'afició de Montilivi per poder tornar a entrar en el partit.

Al final partits tan determinants es decideixen per detalls, aquests petits detalls tan difícils de controlar que fan que una pilota que entra et doni vida i una errada defensiva te la tregui.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/06/19/no-pot-controlar/789513.html?utm_source=rss